

[Ludvig Christensen.]

har maattet foretage Ændringer i den Arbejdsløshedslov, der blev vedtaget i Juli 1927, og i øvrigt selv var klar over allerede den Gang, at de Ændringer, der blev vedtaget, ikke var vidtgaaende nok, at der maatte gøres noget andet for at faa Dannelsen af Krisefonds rigtig i Gang.

Det drejer sig nu om en midlertidig Lov, som ikke paalægger Kommunerne en Pligt, men kun giver dem en Ret. Det er vel rigtigt, at den kan kaldes for ensidig i den Forstand, at den kun omhandler Arbejdsløshedskassemedlemmer, men det gælder ogsaa den tilsvarende Lov, der hjælper Sygekassemedlemmer; den tager paa samme Maade det Hensyn til dem, der i Forvejen har sikret sig selv i Tilfælde af Sygdom, at de kan faa den Hjælp, som Loven tilsiger dem. Forholdet er her det samme, og det betyder i og for sig en Styrkelse af Forsikringsprincippet, at man i alt Fald i denne rent midlertidige Lov begrænser Hjælpen til dem, der er Medlemmer af Arbejdsløsheds-kasserne; for dem, der ikke er Medlemmer, vil der jo være den samme Adgang som hidtil til at faa Hjælp af de kommunale Hjelpekasser.

Ved at gennemføre dette Lovforslag vil man virkelig opnaa en Lettelse for Kommunerne. Jeg hørte nok det ærede 3die Medlem for 4de Kreds (Stensballe) fastslaa, at det, man skulde blive ved, var de økonomiske Besparelser for Staten, Kommunerne og Arbejdsgiverne, der var gennemført i Henhold til Loven af 1927. Men det var vist en Fortalelse, at Kommunerne blev nævnt i denne Forbindelse, thi Loven af 1. Juli 1927 har været en meget dyr Lov for Kommunerne. Det ser vi af Tallene for Udgifterne til de kommunale Hjelpekasser og af Tallene for Udgifterne til det offentlige Fattigvæsen. Skal man virkelig for Alvor komme Kommunerne til Hjælp, kan det kun ske ved, at man ad anden Vej paa samme Maade som før Gennemførelsen af Loven af 1. Juli 1927 skaffer de arbejdsløse, der bor rundt om i Kommunerne, en Hjælp, som de ikke skal have af Kommunens Kasse.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til Gennemførelse og henstille til Flertallet i det høje Ting at tage det rimelige Hensyn, der bør tages til, at man i Folketinget har vedtaget Lovforslaget med 77 Stemmer imod kun 48.

Tvede: De tidligere Lovforslag af tilsvarende Art, der har været fremme paa privat Initiativ, har kaldt den Ydelse, der

skulde gives, for *midlertidig* Krisehjælp. Det er nu blevet skrevet om til, at det skal være en Hjælp i al Almindelighed, der skal ydes paa de og de Vilkaar. Om man vil kalde den nuværende Tilstand for Krise, ja, det er jo noget individuelt, efter som man ser paa det. Tallet paa arbejdsløse er i Øjeblikket ca. 40 000, men dette Tal er fordelt over saa mange forskellige Fag, at man maaske ikke positivt kan paavise, at der i et enkelt Fag er en særlig Krise, og derfor kan det maaske ogsaa godt være berettiget, at man ikke mere taler om Krisehjælp, men om Hjælp i Almindelighed. De Kassemedlemmer, der er Tale om i dette Lovforslag, er, saa vidt jeg har forstaaet, blevet hjulpet gennem Hjelpekasserne, og jeg antager, at de fremdeles vil blive det, indtil en anden Ordning end den efter Arbejdsløshedsloven af 1. Juli 1927 er vedtaget, saa det er efter mit Skøn ikke af afgørende Betydning for dem, om Lovforslaget ophøjes til Lov eller ikke.

Som jeg ved en anden Lejlighed har fremhævet, var den Udformning, Krisehjælpen fik efter Loven af 1. Juli 1927, ikke som vi fra konservativ Side havde tænkt os den, men da Loven i øvrigt kom til at indeholde forskellige Bestemmelser, som vi ansaa for gode, gik vi med til Lovforslaget. Som det vil erindres, hvad jeg ogsaa nævnte i det høje Ting den 30. Oktober i Aar, vilde vi fra konservativ Side have anset en fælles Krisekasse, hvortil alle, der havde opbrugt deres ordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse, kunde have været henvist, for at være det mest praktiske. Men uagtet det den Gang fra autoritativ Side erkendtes, at man ad den af os viste Vej vilde kunne hjælpe alle, stillede der sig dog Hindringer i Vejen for Gennemførelsen. Det var derfor, vi kom til den nugældende Ordning med en Krisekasse for hver enkelt Arbejdsløshedskasse, der vil oprette en saadan, en Ordning, der i øvrigt ogsaa har vist sig vanskelig at faa ført ud i Livet, idet adskillige Arbejdsløsheds-kasser ikke har oprettet Krisekasse.

Maa jeg i denne Forbindelse henstille til Overvejelse, om man ikke burde prøve Tanken om en Genforsikringskasse for Arbejdsløsheds-kasserne, gennem hvilken de ved en Præmie kunde begrænse deres Risiko. Jeg tror, at man ved en saadan Tilføjelse til det nuværende System, naar man ikke vil gaa den af os anviste Vej, dog kunde bidrage betydeligt til Oprettelsen af Krisekasser. For at Kommunerne, der efter Lovforslaget skulde have Refusion i Henhold til § 2, dog kunde blive aflastet noget for de mange Udgifter, der siges at hvile paa dem,